

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 października 2020 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Dorota Stańczyk
Protokolant:	p.o. prot. sąd. Żaneta Warsiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 15 października 2020 roku w L.

sprawy K. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 8 stycznia 2019 roku numer (...) -O- (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję i stwierdza, że K. P. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 27 grudnia 2016 roku;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. na rzecz K. P. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VIII U 225/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 8 stycznia 2019 roku (nr (...)o- (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., działając na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 1, w związku z art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych uchylił z urzędu decyzję z 17 grudnia 2018 roku (znak: OU200000/D/2018-012207/001, nr (...) -O- (...)) i stwierdził, że z K. P., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu, a także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 27 grudnia 2016 roku. W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawczyni, jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą na własne nazwisko dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń od dnia 22 grudnia 2013 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku oraz od dnia 2 kwietnia 2015 roku, dodając, że od dnia 9 lipca 2015 roku z krótkimi przerwami pobiera zasiłek z ubezpieczenia chorobowego. Zakład zakwestionował podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym w tym dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu działalności gospodarczej od dnia 27 grudnia 2016 roku z uwagi na brak zdarzeń

gospodarczych, które świadczyłyby o wykonywaniu przez skarżącą działalności gospodarczej w okresach przerw pomiędzy pobieranymi świadczeniami, to jest od dnia 27 grudnia 2016 roku do dnia 29 grudnia 2016 roku, od dnia 11 lutego 2017 roku do dnia 13 lutego 2017 roku, od dnia 25 lutego 2017 roku do dnia 26 lutego 2017 roku, w dniu 6 marca 2017 roku, w dniu 3 kwietnia 2017 roku, od dnia 19 kwietnia 2017 roku do dnia 23 kwietnia 2017 roku, od dnia 30 grudnia 2017 roku do dnia 11 lutego 2018 roku. W powyższych okresach nie udokumentowała czynności związanych z wykonywaniem usług, poszukiwaniem klientów, czy innych bieżących czynności wykonywanych przy prowadzeniu zorganizowanej działalności zarobkowej, które winny przynosić dochód. Nie dokonywała również zakupu niezbędnych środków do wykonywania działalności. W latach 2016-2018 nie osiągnęła żadnych przychodów z działalności gospodarczej. Jednocześnie w latach 2016-2017 poniosła wydatki związane z używaniem telefonów i opłatami za usługi księgowe. Pomimo, że działalność nie przynosiła żadnych przychodów nie zgłosiła jej zawieszenia w organie ewidencyjnym. W tej sytuacji skarżąca nie wykazała, aby jej zamiarem było dążenie do uczynienia z działalności gospodarczej stałego źródła dochodu. Uznał, że po opłaceniu należnych podatków i składek, prowadzona działalność nie miała charakter zarobkowy oraz że nie kontynuowałaby działalności gospodarczej całkowicie dla siebie nieopłacalnej, gdyby nie mogła czerpać z tego tytułu korzyści w postaci zasiłków. W konsekwencji prowadzenie działalności od dnia 27 grudnia 2016 roku ma charakter pozorny z uwagi na brak przychodu i służy tylko do uzyskania prawa do zasiłków od wysokiej podstawy wymiaru składek (decyzja – 23-27 t. I akt ZUS).

Odwołanie od powyższej decyzji wniosła K. P., domagając się jej zmiany i ustalenia, że nie zachodzą podstawy do pozbawienia jej, jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą od dnia 26 grudnia 2016 roku prawa do podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Podniosła, że w okresach między zasiłkami była gotowa do świadczenia usług kosmetyczno-fryzjerskich. Bezskutecznie oczekiwała na zgłoszenia telefoniczne, a także bezskutecznie poszukiwała możliwości pozyskania zleceń na prowadzenie szkoleń, usług około szkoleniowych oraz zajęć dydaktycznych z zakresu fryzjerstwa. W okresach między zasiłkami wnioskodawczyni faktycznie z przyczyn wyżej podanych nie wykonywała działalności gospodarczej, co nie oznacza, że zaprzestała prowadzenia tej działalności (odwołanie – k. 3-4 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację zaprezentowaną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 7-9 a.s.).

Na rozprawie w dniu 7 lipca 2020 roku wnioskodawczyni dodatkowo wniosła o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. konsekwentnie wniósł o oddalenie odwołania (k. 65-65v. a.s.).

Sąd Okręgowy w Lublinie ustalił i zważył, co następuje:

K. P. od dnia 20 grudnia 2013 roku rozpoczęła prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej pod firmą (...) & Kosmetyka - K. P.". Przedmiotem przeważającej działalności gospodarczej jest fryzjerstwo i pozostałe zabiegi kosmetyczne (okoliczność bezsporna – dane zawarte w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej).

W ramach działalności świadczyła usługi kosmetyczno-fryzjerskie z dojazdem do klienta. W działalności wykorzystywała mobilny sprzęt: składane drewniane łóżko kosmetyczne, walizkę piętrową z suszarką, szczotkami, lokówką, grzebieniami, sprzętem do modelowania, strzyżenia i układania włosów, skrzynkami z farbami do farbowania włosów, skrzynką z preparatami do trwałej ondulacji i preparatami na zabiegi na ciało i twarz. Nadto wykorzystywała niezbędną aparaturę kosmetyczną, z kombajnem kosmetycznym i urządzeniem do manicure i pedicure. W działalności wykorzystywała samochód osobowy, na którym umieszczała magnetyczną reklamę swoich usług. Nadto korzystała z wizytówek pozostawianych w okolicznych sklepach, rozwieszanych ulotek oraz postów w portalach internetowych (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s., zeznania świadka I. P. – k. 65v.-66v., zeznania świadka K. P. – k. 66v.-67v. a.s., zdjęcie reklamy – k. 17 a.s., wydruki z portalu F. – k. 32 i 39 a.s.).

W związku z prowadzoną działalnością dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń od dnia 22 grudnia 2013 roku do dnia 31 stycznia 2015 roku i ponownie od dnia 2 kwietnia 2015 roku (okoliczności bezsporne). Za grudzień 2013 roku zgłosiła podstawę wymiaru składek 192 złotych, za okres od stycznia do grudnia 2014 roku po 504 złotych miesięcznie, za styczeń 2015 roku 525 złotych, za kwiecień 2015 roku 507,50 złotych, za maj i czerwiec 2015 roku po 9.897,50 złotych, a za lipiec 2015 roku 525 złotych (pismo – k. 22 a.s., sprostowane na rozprawie w dniu 29 sierpnia 2019 roku – k. 36 a.s.).

Jako czynny podatnik podatku VAT figurowała w okresie od dnia 8 stycznia 2014 roku do dnia 30 czerwca 2017 roku, natomiast od dnia 1 lipca 2017 roku jest zwolniona od tego obowiązku podatkowego, jako drobny przedsiębiorca (pismo Naczelnika Drugiego Urzędu Skarbowego w L. – k. 8 t. I akt ZUS).

Rozpoczynając prowadzenie działalności gospodarczej wnioskodawczyni miała jedno dziecko, urodzone w dniu (...). Jej mąż jest kierowcą zawodowym, jeździ po terenie Polski. Przeważnie wyjeżdża w niedzielę wieczorem i 2-3 dni go nie ma. Przyjeżdża do domu na poł dnia i znowu wyjeżdża na 3 dni (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s.).

W 2015 roku wnioskodawczyni prowadziła działalność gospodarczą do dnia 31 stycznia 2015 roku (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68 a.s.). Następnie w okresie od dnia 1 lutego 2015 roku do dnia 1 kwietnia 2015 roku działalność była zawieszona. Stan ten był spowodowany naprawą samochodu za pomocą, którego wnioskodawczyni świadczyła swoje usługi z uwagi na stłuczkę (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s.).

Od dnia 9 lipca 2015 roku korzystała z zasiłku chorobowego w związku ze stanem ciąży, miała problemy z utrzymaniem ciąży, brała leki na jej podtrzymanie. W dniu 2 listopada 2015 roku wnioskodawczyni urodziła drugie dziecko i od tego dnia do 31 grudnia 2015 roku korzystała z zasiłku macierzyńskiego (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s.).

Za usługi fryzjerskie i kosmetyczne klientki uiszczają należność gotówką. Wnioskodawczyni wydawała paragony z kasy fiskalnej (zeznania świadka I. P. – k. 65v.-66v., zeznania świadka K. P. – k. 66v.-67v. a.s., paragony – k. 153-156, 162-168, 177-182, 188 t. II akt ZUS).

W ramach prowadzonej działalności wnioskodawczyni kontraktowała się ze świadkiem K. P. w celu poszukiwania pracownika do pracy mobilnej (zeznania świadka K. P. – k. 66v.-67v. a.s.). W styczniu 2015 roku uzyskała dochód z przeprowadzonych usług szkoleniowych (faktura nr (...) – k. 140 t. II akt ZUS, faktura nr (...) – k. 142 t. II akt ZUS). Wykonała inwentaryzację (arkusz spisu z natury – k. 70 a.s.).

Ponosiła wydatki związane z zakupami materiałów (faktury: nr (...) – k. 171 t. II akt ZUS, nr (...) - k. 172 t. II akt ZUS), nauką kosmologii niestacjonarnej w Wyższej Szkole (...) z siedzibą w L. (faktura nr (...) – k. 193 t. II akt ZUS), z usługami księgowymi i usługami telekomunikacyjnymi, a także zakupem paliwa (faktury za usługi księgowe nr (...) – k. 160 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 173 t. II akt ZUS, nr (...) – 186 t. II akt ZUS, nr (...) – 189 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 208 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 213 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 215 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 222 t. II akt ZUS, faktury za usługi telekomunikacyjne nr (...) – k. 146 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 158 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 169 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 209 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 191 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 217 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 224 t. II akt ZUS, faktura za paliwo z dnia 15 stycznia 2015 roku – k. 139 t. II akt ZUS).

Przychód z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w 2015 roku wyniósł 5.759,02 złotych z tytułu świadczenia usług i 7.500 złotych z tytułu sprzedaży samochodu (zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2015 rok – k. 70 a.s., księga przychodów i rozchodów za rok 2015 – k. 70 a.s., umowa sprzedaży – k. 150 t. II akt ZUS).

Od dnia 1 stycznia 2016 roku do dnia 30 października 2016 roku K. P. nadal korzystała z zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia drugiego dziecka. Następnie w okresie od dnia 31 października 2016 roku do dnia 26 grudnia 2016

roku i od dnia 30 grudnia 2016 roku do dnia 31 grudnia 2016 roku korzystała z zasiłku opiekuńczego. W 2016 roku była niezdolna do pracy przez 363 dni i uzyskała świadczenia w kwocie 78.118,25 złotych. Do pracy zdolna była przez 3 dni w dniach od 27 do 29 grudnia 2016 roku (okoliczności bezsporne, zestawienie wypłaconych świadczeń – k. 30-31 t. I akt ZUS)

Jej syn od dnia 23 do 28 października 2016 roku był hospitalizowany z uwagi na schorzenia pulmonologiczne (zapalenie płuc, dychawica oskrzelowa) W związku z charakterem pracy męża w okresach, kiedy syn nie mógł uczęszczać do przedszkola, opiekę nad nim musiała sprawować wnioskodawczyni (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s., zeznania świadka I. P. – k. 65v.-66v. a.s., karta informacyjna – k. 17 a.s.).

Pod koniec roku, w okresie zdolności do pracy od 27 do 29 grudnia 2016 roku nawiązała kontakty osobiste z szkołami TEB edukacja, Cosinus, Centrum (...) – szkołami, które prowadzą zajęcia z zakresu fryzjerstwa. Wnioskodawczyni liczyła na podjęcie tam prowadzenia zajęć z tego zakresu Oprócz tego pozostawiła wizytówki w pobliskich sklepach oraz rozwieszała ulotki, a nadto oczekiwała na telefony od potencjalnych klientów oraz sama kontaktowała się z potencjalnymi klientami. Dodatkowo w grudniu 2016 roku ponownie zaproponowała współpracę K. P. polegającą na wspólnej pracy we własnym salonie stacjonarnym. K. P. odmówiła ze względu na zatrudnienie w ramach umowy o pracę (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s., zeznania świadka I. P. – k. 65v.-66v., zeznania świadka K. P. – k. 66v.-67v. a.s., wydruki z portalu F. – k. 32 i 39 a.s.). Nadto wykonała inwentaryzację (arkusz spisu z natury – k. 70 a.s.).

W 2016 roku wykazała zerowy przychód z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej (zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2016 rok – k. 62-63 t. II akt ZUS).

Ponosiła stałe wydatki w związku z działalnością gospodarczą związane między innymi z koniecznością opłacenia usług księgowych i rachunków telefonicznych (faktury za usługi księgowe nr (...) – k. 78 t. II akt ZUS, nr (...), nr (...) – k. 89 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 231 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 232 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 233 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 110 t. II akt ZUS, nr 379/1/ (...) – k. 114 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 120 t. II akt ZUS, faktury za usługi telekomunikacyjne (...) – k. 79 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 80 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 85 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 87 t. II akt US, nr (...) – k. 86 t. II akt ZUS, F/30378588/03/16 – k. 88 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 90 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 91 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 94 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 95 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 100 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 102 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 98 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 99 t. II akt ZUS, F/302122661/08/16 – k. 101 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 104 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 105 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 109 t. II akt ZUS, nr (...) - k. 108 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 111 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 112 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 119 t. II akt ZUS).

Od dnia 1 stycznia 2017 roku do dnia 10 lutego 2017 roku K. P. nadal korzystała z zasiłku opiekuńczego. W dniach od 11 do 13 lutego 2017 roku prowadziła działalność gospodarczą. Następnie w dniach od 14 do 24 lutego 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego z powodu problemów z kręgosłupem szyjnym. W dniach od 25 do 26 lutego 2017 roku prowadziła działalność gospodarczą. Następnie od dnia 27 lutego do dnia 5 marca 2017 roku korzystała z zasiłku opiekuńczego związanym z chorobą syna A.. W dniu 6 marca 2017 roku prowadziła działalność gospodarczą, po czym od dnia 7 marca 2017 roku do dnia 22 marca 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego związanego z dolegliwościami kręgosłupa. Od dnia 23 marca 2017 roku do dnia 2 kwietnia 2017 roku ponownie korzystała z zasiłku opiekuńczego z uwagi na stan zdrowia syna. W dniu 3 kwietnia 2017 roku prowadziła działalność gospodarczą, a w okresie od dnia 4 kwietnia 2017 roku do dnia 18 kwietnia 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego związanego z chorobą kręgosłupa. W dniach od 19 do 23 kwietnia prowadziła działalność gospodarczą, a od dnia 24 kwietnia 2017 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego związanego ze schorzeniami odcinka szyjnego kręgosłupa. Z uwagi na uraz kręgosłupa od dnia 1 września 2017 roku do dnia 29 grudnia 2017 roku była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego (okoliczności bezsporne, zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s.).

Świadczenie rehabilitacyjne nie zostało przyznane na kolejny okres. Od dnia 30 grudnia 2017 roku oczekiwała na rozstrzygnięcie sprawy tego świadczenia, w styczniu 2018 roku otrzymała decyzję, po czym pod koniec stycznia 2018 roku odwołała się od niekorzystnej dla niej decyzji. Ostatecznie wyrok Sądu oddalający odwołanie zapadł we wrześniu 2018 roku (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s.).

W 2017 roku wnioskodawczyni była niezdolna do pracy przez 351 dni i uzyskała świadczenia w kwocie 88.810,75 złotych. Do pracy zdolna była przez 14 dni (okoliczności bezsporne, zestawienie wypłaconych świadczeń – k. 30-31 t. I akt ZUS).

W dniach od 11 do 13 lutego 2017 roku podjęła czynności związane z reklamowaniem działalnością firmy. W dniu 12 lutego 2016 roku tj. w niedzielę uaktualniała swoje dane dotyczące prowadzonej działalności w internecie za pośrednictwem portali: (...), (...) dawniej (...), umieszczała na tych portalach swoje oferty usług i zakres usług. Dnia 25 lutego 2017 roku uczestniczyła w warsztatach Akademii (...) – w zakresie nauki depilacji. W dniu 26 lutego 2017 roku oraz w dniu 6 marca 2017 roku uaktualniała w Internecie dane związane z firmą i promowała działalność poprzez wystawianie ogłoszeń na portalach internetowych. Dnia 3 kwietnia 2017 roku składała osobiście oferty szkołom, roznosiła wizytówki w pobliskich sklepach, reklamowała się samochodem na terenie L. i okolic, a także rozwieszała ulotki. Od dnia 19 kwietnia do dnia 23 kwietnia 2017 roku zajmowała się inwentaryzacją sprzętu wykorzystywanego do usług, sprawdzała czy sprzęt prawidłowo działa, sprawdzała termin przydatności farb i lakierów, zakupiła nowe farby i lakiery. Nadto ponownie złożyła wizyty w szkołach, a w dniach od 22 do 23 kwietnia 2017 roku uczestniczyła w targach kosmetyków naturalnych w W. (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zeznania świadka P. P. – k. 34v.-36 a.s., faktura nr (...) – k. 17 a.s., certyfikat – k. 17 a.s., ulotki – k. 17 a.s., wydruki z portalu F. – k. 32 i 39 a.s.).

W 2017 roku wykazała zerowy przychód z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej (zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) PIT-36 za 2017 rok – k. 19-21 t. II akt ZUS)

Ponosiła stałe wydatki w związku z działalnością gospodarczą związane między innymi z koniecznością opłacenia usług księgowych (faktury nr (...) – k. 51 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 52 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 53 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 54 t. II akt ZUS, nr (...) – k. 55 t. II akt ZUS).

W 2018 roku, jak zaznaczono do lutego nie wykonywała czynności związanych z działalnością gospodarczą, oczekując wyjaśnienia sprawy świadczenia rehabilitacyjnego. Następnie zaszła w ciążę i od dnia 12 lutego 2018 roku do dnia 1 października 2018 roku korzystała z zasiłku chorobowego. W dniu (...) urodziła córkę i od tego dnia wystąpiła o ustalenie prawa do zasiłku macierzyńskiego (okoliczności bezsporne, zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s.).

W 2018 roku w okresie od stycznia do listopada, była niezdolna do pracy przez 292 dni i uzyskała świadczenia w kwocie 86.833,00 złotych. Do pracy zdolna była przez 42 dni (okoliczności bezsporne). Nie uzyskała żadnego przychodu (zestawienia księgi przychodów i rozchodów – k. 8-18 t. II akt ZUS)

W okresie od dnia 14 lipca 2017 roku do dnia 18 maja 2020 roku odbyła on line i ukończyła kurs kwalifikacyjny pedagogiczny dla nauczycieli, w jego trakcie odbywała praktyki w Centrum (...) i w branżowej szkole pierwszego stopnia w B.. Była to praktyka, jako nauczyciel zawodu fryzjerstwa. Uzyskała uprawnienia do nauki fryzjerstwa, jako nauczyciel przedmiotów teoretycznych i praktycznych oraz tytuł mistrza. Obecnie prowadzi działalność gospodarczą i jest zatrudniona w ramach umowy o pracę w Zespole Szkół im. (...) w B.. Jest zgłoszona do ubezpieczenia z tytułu umowy o pracę od dnia 1 września 2020 roku. Jednocześnie płaci składki, jako działacz gospodarczy, bo nie jest zatrudniona na pełnym etacie tylko na 18/19 etatu. Rozpoczęła studia magisterskie zaoczne. Ze względu na pandemię świadczenie usług mobilnych jest trudne z uwagi na wymogi Sanepidu – wymagana jest obecność tylko jednej osoby w domu (zeznania wnioskodawczyni – k. 18v.-20v., 67v.-68, 73v.-74 a.s., zaświadczenie o ukończeniu kursu kwalifikacyjnego – k. 70 a.s., deklaracja przyjęcia na praktykę zawodową – k. 70 a.s., listy obecności – k. 70 a.s., umowa o pracę – k. 76 a.s.).

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów. Były to dowody z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego i aktach sądowych, w oraz w oparciu dowód z zeznań wnioskodawczyni i zeznań świadków.

W ocenie Sądu treść dokumentów nie budziła wątpliwości, co do swojej treści i znalazła potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zebrany w sprawie, dlatego też Sąd nie znalazł podstaw by odmówić im wiarygodności. Dokumenty w postaci ksiąg przychodów i rozchodów, zeznań o wysokości osiągniętego dochodu – poniesionej straty w roku podatkowym, faktur, paragonów, jednoznacznie świadczą o wysokości przychodu, uzyskiwanego przez odwołującą się poszczególnych latach, jak również o prowadzeniu w tych okresach działalności gospodarczej. Jednocześnie istotny fragment stanu faktycznego w postaci okresów korzystania zasiłków chorobowych, opiekuńczych i macierzyńskich, podstaw wymiaru składek, stanu ciąży, urodzenia dzieci, stanu zdrowia odwołującej się i jej dzieci, nie był kwestionowany przez obie strony, zatem twierdzenia wnioskodawczyni, dodatkowo potwierdzone danymi zawartymi w dokumentacji medycznej i danymi podawane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w powyższym zakresie, Sąd uznał za prawdziwe.

Zeznania świadków Sąd uznał za logiczne, wewnętrznie spójne, a nadto konsekwentne, rzeczowe i znajdujące ugruntowanie w treści zebranego materiału procesowego, zwłaszcza w dowodach ze zgromadzonych dokumentów. Świadczenie potwierdziło prowadzenie działalności gospodarczej, w tym w szczególności w okresach, kiedy skarżąca nie korzystała z zasiłków opiekuńczych, macierzyńskich i chorobowych. Potwierdziło podejmowanie w tym czasie działań reklamowych, zarówno osobistych, jak i telefonicznie oraz internetowo, a nadto rozmów o podjęciu współpracy i otworzeniu salonu stacjonarnego. Świadczenie potwierdziło również fakt doksztalcenia się przez wnioskodawczynię w zakresie świadczonych usług.

Sąd Okręgowy w Lublinie zważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity. Dz. U. z 2020 roku, poz. 266, ze zmianami), obowiązkowo ubezpieczeniowi emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i art. 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Osoby te podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu (art. 12 ust. 1 ustawy), zaś dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu (art. 11 ust. 2 ustawy). Zgodnie z art. 13 pkt 1 ustawy osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają ubezpieczeniowi emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona. W myśl art. 8 ust. 6 pkt 1 ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 roku prawo przedsiębiorców lub innych przepisów szczególnych, z wyjątkiem ust. 6a.

Zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 roku - Prawo przedsiębiorców (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 roku, poz. 1292, ze zmianami), działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły.

Podstawą do powstania obowiązku ubezpieczeń na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest faktyczne wykonywanie działalności pozarolniczej, w tym gospodarczej, co oznacza, że wykonywanie tej działalności to rzeczywista działalność zarobkowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Prowadzenie działalności gospodarczej stanowi tytułu podlegania ubezpieczeniowi społecznemu, o ile faktycznie osoba ubezpieczona wykonuje tę działalność, choć stopień natężenia jej aktywności może być różny. Intencyjne zadeklarowanie wysokiej podstawy wymiaru składek może jedynie sugerować, że działalność nie była wykonywana w sposób ciągły, zorganizowany i zarobkowy.

Podkreślić należy, że w niniejszej sprawie organ rentowy nie kwestionował okoliczności, że działalność odwołującej była zgodna z posiadanymi przez nią kompetencjami, a stan zdrowia ubezpieczonej nie spowodował niezdolności do wykonywania czynności będących przedmiotem działalności gospodarczej, poza okresami braku takiej zdolności, potwierdzonymi zaświadczeniami lekarskimi, skutkującymi ustaleniem prawa do zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego, a także poza okresami korzystania z zasiłku macierzyńskiego oraz opiekuńczego w związku ze stanem zdrowia dzieci.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. wyrok z dnia 16 stycznia 2014 roku, sygn. akt I UK 235/13, LEX nr 1444493, wyrok z dnia 13 września 2016 roku, sygn. akt I UK 455/15, LEX nr 2122404) przyjmuje się, że prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o ile faktycznie ubezpieczony działalność tę wykonuje, choć stopień natężenia jego aktywności może być różny. Dla zakwalifikowania danej działalności jako działalności gospodarczej istotne znaczenie ma jej ciągłość i zarobkowy charakter. Ciągłość działalności gospodarczej ma dwa aspekty. Pierwszy to powtarzalność czynności, pozwalająca na odróżnienie działalności gospodarczej od jednostkowej umowy o dzieło lub zlecenia albo umowy o świadczenie usług, które same w sobie nie składają się jeszcze na działalność gospodarczą, drugi aspekt zaś to zamiar niekrótkiego prowadzenia działalności gospodarczej.

Podkreśla się również, że prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także zmierzających do zaistnienia takich czynności gospodarczych czynności przygotowawcze, w tym poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych; wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, zmierzają bowiem do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania. W rezultacie podjęcie czynności zmierzających bezpośrednio do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej czynności przygotowawczych stanowi już o jej wykonywaniu (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 roku, sygn. akt I UK 80/05, LEX nr 195796; z dnia 23 marca 2006 roku, sygn. akt I UK 220/05, LEX nr 192078). Faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 roku, sygn. akt II UK 111/03, LEX nr 79921). Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi wyrażonym w wyroku z dnia 22 stycznia 2015 roku (sygn. akt III AUa 374/14, LEX nr 1661197), chwilowe niewykonywanie usług nie jest uzasadnioną przyczyną pozwalającą na stwierdzenie, że doszło do zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej przez przedsiębiorcę.

Należy podkreślić, że z działalnością gospodarczą związana jest konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Wobec tego należy liczyć się z ryzykiem obejmującym okresy faktycznego przestoju w wykonywaniu działalności gospodarczej. Przerwy w świadczeniu usług w ramach wykonywanej działalności gospodarczej z tytułu zasiłku chorobowego związanego i niezwiązanego ze stanem ciąży oraz zasiłku macierzyńskiego nie powodują utraty statusu przedsiębiorcy.

Z ustaleń faktycznych w rozpoznawanej sprawie wynika, że w latach 2015-2018 odwołująca się od dnia 9 lipca 2015 roku do dnia 1 października 2015 roku korzystała z zasiłku chorobowego w związku ze stanem ciąży, od dnia 2 listopada 2015 roku do dnia 30 października 2016 roku K. P. korzystała z zasiłku macierzyńskiego z tytułu urodzenia drugiego dziecka. Następnie w okresie od dnia 31 października 2016 roku do dnia 26 grudnia 2016 roku i od dnia 30 grudnia 2016 roku do dnia 10 lutego 2017 roku korzystała z zasiłku opiekuńczego, w dniach od 14 do 24 lutego 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego, od dnia 27 lutego do dnia 5 marca 2017 roku korzystała z zasiłku opiekuńczego, od dnia 7 marca 2017 roku do dnia 22 marca 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego, od dnia 23 marca 2017 roku do dnia 2 kwietnia 2017 roku ponownie korzystała z zasiłku opiekuńczego, w okresie od dnia 4 kwietnia 2017 roku do dnia 18 kwietnia 2017 roku i od dnia 24 kwietnia 2017 roku do dnia 31 sierpnia 2017 roku korzystała z zasiłku chorobowego. Od dnia 1 września 2017 roku do dnia 29 grudnia 2017 roku była uprawniona do świadczenia rehabilitacyjnego, a od dnia 12 lutego 2018 roku do dnia 1 października 2018 roku korzystała z zasiłku chorobowego. W dniu (...) urodziła córkę i od tego dnia wystąpiła o ustalenie prawa do zasiłku macierzyńskiego.

Ani w trakcie pobierania zasiłku chorobowego w związku ze stanem obu ciąż, ani w okresie późniejszego korzystania z zasiłków macierzyńskich po urodzeniu dzieci, ani w okresie korzystania zasiłków opiekuńczych i świadczenia rehabilitacyjnego skarżąca nie wykreśliła działalności gospodarczej z rejestru. Wprawdzie dokonała zawieszenia działalności, ale był to dwumiesięczny okres związany z brakiem możliwości korzystania z samochodu. Zasadności zasiłków chorobowych, opiekuńczych i macierzyńskich Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. nie kwestionował.

Oczywistym jest, że wnioskodawczyni w powołanych wyżej okresach, kiedy korzystała z zasiłków i świadczenia rehabilitacyjnego nie mogła wykonywać czynności związanych z prowadzeniem działalności, bo nie pozwalał jej na to stan zdrowia lub konieczność sprawowania opieki nad dziećmi. W pozostałych jednak okresach była osobą zdolną do pracy, nieobciążoną koniecznością opieki nad chorymi dziećmi.

Z ustaleń faktycznych wynika, że we wskazywanych przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych przerwach w niezdolności do pracy i okresach, kiedy skarżąca nie sprawowała opieki nad chorym dzieckiem, K. P. podejmowała czynności reklamowe (roznosiła ulotki, składała wizyty w szkołach, w których mogłaby prowadzić zajęcia związane z przedmiotem jej działalności gospodarczej, zamieszczała posty w portalach internetowych zawierające reklamę jej usług, czy też poruszała się po drogach samochodem wyposażonym w magnetyczną reklamę). Istotne jest zatem to, że po odzyskaniu zdolności do pracy, lub w okresach kiedy dzieci nie wymagały sprawowania nad nimi opieki, odwołująca się podejmowała różne czynności związane z działalnością gospodarczą, nie tylko reklamowe, nacechowane na zdobycie klientów, ale także polegające na inwentaryzacjach, kontroli przydatności kosmetyków, zakupach, udziale w szkoleniach, targach, szukaniu współpracownika do otworzenia salonu stacjonarnego. Dowodzi to zamiaru stałego utrzymania działalności gospodarczej. Istotne jest również to, że wnioskodawczyni stale kontynuuje prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, w tym także w okresie po wydaniu zaskarżonej decyzji, a także obecnie, gdy jest zatrudniona w ramach umowy o pracę.

Z zeznań odwołującej się i świadków wynika, że okresowo była zmuszona zaprzestać działalności z uwagi na sytuację zdrowotną oraz okres zasiłku macierzyńskiego i opiekuńczego. Nie ma wówczas żadnego obowiązku prowadzenia działalności gospodarczej. Jest to bowiem czas jaki państwo przewidziało dla matki na czuwanie nad dziećmi lub umożliwiający odzyskanie zdolności do pracy. Przyjąć jednak należy, że zamiar ciągłej pracy i świadczenie usług związanych z prowadzoną działalnością gospodarczą towarzyszył jej także w okresach, w których była zdolna do pracy i nieobciążona obowiązkiem opieki nad dziećmi z uwagi na stan ich zdrowia. Dlatego też podejmowała opisane wyżej czynności. Nie ma przy tym znaczenia, że nie osiągała wówczas żadnych przychodów, a ponosiła koszty działalności. Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 25 lutego 2016 roku (sygn. akt III AUa 1654/15, LEX nr 2017753), wskazał, że nawet przyniesienie strat przez daną działalność zarówno przejściowo, jak i w dłuższych okresach nie pozbawia jej statusu działalności gospodarczej. Należy bowiem liczyć się z możliwością niez uzyskania przychodu z prowadzonej działalności gospodarczej, czyli poniesienia straty. Tym samym o zarobkowym charakterze działalności gospodarczej nie decyduje faktyczne osiągnięcie zysku, lecz zamiar jego osiągnięcia (cel).

Nie ma również znaczenia fakt, że wnioskodawczyni za maj i czerwiec 2015 roku zgłosiła podstawę wymiaru składek po 9.897,50 złotych. Sam Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślał, że w styczniu, kwietniu, maju, czerwcu i lipcu 2015 roku wnioskodawczyni uzyskiwała przychód z pozarolniczej działalności gospodarczej. Wiadomo, że w tym okresie wyniósł on 13.259,02 złotych, co po odliczeniu kosztów zapewniało środki na sfinansowanie należnych składek (vide księga przychodów i rozchodów za rok 2015 – k. 70 a.s.). Podstawa ta nie była kwestionowana, a świadczenia na bieżąco wypłacane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych.

Materiał dowodowy sprawy potwierdza, że wnioskodawczyni także w okresach kiedy nie korzystała z zasiłków opiekuńczych, chorobowych i macierzyńskich oraz ze świadczenia rehabilitacyjnego miała zamiar dalszego prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej w sposób zorganizowany i ciągły, na własny rachunek i ryzyko, w celach zarobkowych, i podejmowała wówczas czynności mające na celu umożliwić jej prowadzenie. Tym samym

podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, a także dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od dnia 27 grudnia 2016 roku

Z powyższych względów Sąd orzekł, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., jak w pkt I sentencji.

Orzeczenie o zwrocie kosztów procesu uzasadnia przepis art. 98 § 1 i 3 k.p.c., a ich wysokość w kwocie 180 złotych ustalono na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1800 ze zmianami).